

175 JAAR!

JUBILEUM VOOR C.J. HENDRIKS

“In de kern doen we al die jaren hetzelfde, maar om te overleven gaan we altijd op zoek naar vernieuwing. Nerveus voor verandering moet je dan ook niet zijn.” Zegt eigenaar Kees Jan Hendriks, de vijfde generatie die aan het roer staat van het gelijknamige, Amsterdamse familiebedrijf.

TEKST: NOOR BACKERS FOTO: C.J. HENDRIKS

Op 6 juni 2015 bereikte C.J. Hendriks Expeditie en Veembedrijf een mijlpaal: het bestaat 175 jaar. Voor de familie Hendriks heeft die datum altijd een bijzonder tintje. Precies op die dag in 1840 richtte C.J. Hendriks – de betovergrootvader van Kees Jan Hendriks – namelijk zijn eigen bedrijf op en trouwde met zijn vrouw. In die tijd voeren vanaf het Damrak houten dekschuiten heen en weer met ladingen zeep, meel, suiker, pigmenten, thee, chinaklei, port, eigeel – en nog veel meer producten – richting havens, zeeschepen en beurtvaarddiensten. “Je moet je voorstellen dat alles handmatig werd gedaan. Dat één man op een dekschuit met vaarboom door de Herengracht voer met honderd ton lading. In de beperkt beschikbare ruimte was zoveel reuring, alles gebeurde in een zeer klein gebied. Eind achttiende eeuw verhuisden we met onze pakhuizen naar de Singel en werden de houten schuiten vervangen door sta-

len schuiten. Het wordt snel vergeten, toch is het niet eens zo lang geleden dat er nog veel meer water in de binnenstad was dan nu. Het systeem van beurtvaart (aanvoer en verzending van lading via dekschuiten en zeilende binnenvaart) was uniek in de wereld. Rond 1900 verhuisde het bedrijf naar de Herengracht en kende het in de jaren twintig een grote uitbouw van het bedrijf met pakhuizen op de Brouwersgracht, Prinseneiland, Entrepotdok en de Cruquiskade”, aldus Hendriks, die in de jaren tachtig van de vorige eeuw de leiding van het bedrijf op zich nam.

Zeep en wijn

C.J. Hendriks stapte vanaf de jaren dertig steeds vaker over op vrachtwagens en binnenvaartschepen. “Door de jaren heen hebben we de meest uiteenlopende producten opgeslagen en verplaatst, zoals paraffine, zeep en wijn, maar ook lompen, suiker en meel vlak na de Tweede Wereldoorlog. Vlak voor en daarna kende C.J. Hendriks een moeilijkere tijd net als rond de oliecrisis.” Pallets en containers deden in de jaren zestig hun intrede. Alles en iedereen kon daardoor efficiënter, gestroomlijnder en goedkoper opereren en producten van ver halen. Niet verwonderlijk dat de internationale handel zijn intrede deed bij C.J. Hendriks en zij zich focuste op de internationale logistiek en de douanedienstverlening. “In de kern bewaren wij nog steeds lading van de klant in de buurt van de markt en richten wij ons op nichemarkten: de goederen van onze klanten moeten nog altijd zorgvuldig behandeld worden, opgeslagen, gekeurd, soms verpakt en vervolgens getransporteerd. Altijd zoeken we naar diversiteit.

Momenteel ligt de nadruk op wijnen en gedestilleerd, (biologische) voedingsmiddelen, consumentengoederen en gevaarlijke en ongevaarlijke grondstoffen.” Hendriks verwacht dat in de nabije toekomst steeds meer halffabricaten en gevaarlijke grondstoffen naar de Amsterdamse havens komen. De komende periode worden werkprocessen, vergunningen en de gebouwen aan de Latexweg hiervoor uitgebreid. Met een jong team stappen zij hierin, deze medewerkers worden opgeleid om de regels goed toe te passen en op de vraag uit de markt in te kunnen springen. Van groot belang omdat het bedrijf vergrijst. “In de complexe logistiek waarin wij al die jaren werken, blijven we in de haven banen creëren. Ook al verandert het type werk en zijn het andere functies dan voorheen. Wel moeten we aandacht blijven geven aan het verbeteren van het imago: als bedrijf, maar ook gezamenlijk als havengebied in samenspraak met politiek en bestuurlijk betrokken personen en het onderwijs.”

Trend van deze tijd

Waar zijn grootvader precies wist welke schuit zich op welk moment waar bevond en alle financiële zaken helemaal zelf deed, gaat het er in deze tijd iets anders aan toe. Hendriks weet globaal wat er allemaal gebeurt, niet in die details als zijn voorgangers. “Ik deleger meer en geef medewerkers meer verantwoordelijkheid. Dat maakt banen interessanter en biedt kansen voor meer groei en past in de trend van deze tijd. Mijn voorgangers gingen bijna nooit op vakantie. Hoewel het tegenwoordig veel normaler is geworden, ga ik nog steeds niet makkelijk lang weg.” Opvallend is dat alle vijf de generaties lang doorwerken, elke generatie had gemiddeld zo’n 35 tot veertig jaar de leiding. “Bijzonder in deze mannenwereld is dat de weduwe van mijn betovergrootvader vanaf 1876 enkele jaren het bedrijf heeft voortgezet totdat haar zoon oud

‘Het is niet zo lang geleden dat er nog veel meer water in de binnenstad was dan nu’

genoeg was om het over te nemen en maar liefst zestig jaar heeft volgemaakt. Op dit moment hebben wij ongeveer twintig procent vrouwen in dienst en worden personeelszaken en de financiële afdeling gerund door vrouwen. Een goede ontwikkeling.”

Lading en werkwijze bij C.J. Hendriks veranderen – o.a. door automatisering – door de jaren heen, maar de verbinding met en de betrokkenheid bij de stad zijn en blijven essentieel. Dat was het toen, en dat is het nu nog steeds. “Lange tijd stonden werk en wonen dicht bij elkaar. Toen het beleid voor het centrum veranderde, bedrijfsactiviteiten er minder gewenst waren, en we meer ruimte nodig hadden, verhuisden wij in 1994 de stad uit naar de Gyroscopweg vlak bij station Sloterdijk. Hier is nog steeds een aanzienlijk deel van onze loodsen gevestigd. De haven en de stad horen onlosmakelijk bij elkaar. Een succesvolle haven is goed voor de stad, maakt de stad completer en andersom.” Momenteel ziet Hendriks een gunstige infrastructuur en investeringsklimaat, en een toegankelijke overheid waardoor bedrijven als C.J. Hendriks zich goed kunnen ontwikkelen. “De verbinding met Rotterdam is goed (koop) en snel, waardoor zowel Rotterdam als (het achterland van) Amsterdam van elkaar kunnen profiteren. Ik ben positief gestemd over de haven”, besluit Hendriks. ●